

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל דרור יוסף פרום ז"ל

בן אילנה ומאיר שמואל

נולד בירושלים

בתאריך כ"ב באדר תשל"ט, 20/3/1979

התגורר בירושלים

התגייס ביוני 1998

שרת ברבנות הצבאית

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ו' בטבת תשס"א, 1/1/2000

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 3 קבר: 9

הותיר אחריו הורים

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן אילנה ומאיר שמואל. נולד ביום כ"ב באדר תשל"ט (20.3.1979) בירושלים. התפתחותו השכלית היתה מהירה מהרגיל, ובטרם מלאה לו שנה כבר החל לדבר. בגיל חמש הלך לתלמוד תורה, שם למד קריאה וכתובה וכבר אז למד את מגילת שיר השירים בעל פה. דרור יוסף למד בבית-הספר הממלכתי-דתי של חב"ד בשכונת עיר גנים בירושלים, והמשיך לחטיבת-ביניים במכינה של ישיבת 'בני עקיבא' בגבעת שמואל. אחר-כך למד בקרית הנוער בשכונת בית וגן בירושלים וסיים את לימודי התיכון בשנת לימודים במכינה קדם-צבאית.

מאז היה ילד קטן גילה דרור יוסף נטייה לשירה וחזנות. הוא השתתף בשיעורים בטעמי המקרא בבית הכנסת של העדה הפרסית בשכונת מגוריו, נטל חלק בכל הכנסים של חב"ד וכמעט תמיד זכה באחד הפרסים הגדולים הודות לידענותו.

היה לו קול אדיר, קול שקיבל בירושה מאביו ומסבו, ששניהם היו חזנים. כבר כנער התפרסם דרור יוסף כחזן, ואנשים היו מגיעים מרחוק לשמוע את תפילותיו. "הוא תקע בשופר בראש השנה וביום הכיפורים," מספרת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אמו, "התקיעות היו כל-כך חזקות ובלי טעויות, עד שכל הקהל הרגיש שהן עלו ישר למעלה."

דרור יוסף היה חניך, ובהמשך מדריך, בתנועת הנוער 'בני עקיבא'. תמיד היה מלא שמחת חיים, ונהג לשמח את הסובבים אותו. הוא לא יכול היה לסבול מישהו עצוב, וכשראה אדם שעצב על פניו היה ניגש אליו, מעודדו בליטוף ובמגע עד שראה חיוך למולו. דרור יוסף אהב לשמח את סביבתו במעשי קונדס, ובין החביבים עליו היה החיקוי המוצלח שלו לדמות המצויירת 'דונלד דק'.

בחודש יוני 1998 התגייס דרור יוסף לצה"ל. הוא רצה לשרת כחייל קרבי, אך בהשפעת הוריו הסכים לשרת במקהלת הרבנות הצבאית, כחזן וזמר. תוך זמן קצר היה לאחד מעמודי התווך של המקהלה.

את שירותו הצבאי שילב עם לימוד בישיבת הכותל, והיה מגיע לביתו מאוחר בלילה כשחיוך נסוך על פניו, באומרו שהוא מאושר על כי הספיק ללמוד עוד שיעור. בחריצותו ושאיפתו ללמוד עוד ועוד, החל ללמוד על עולם הנסתר, והתעמק במסתרי הזוהר הקדוש והקבלה.

ביום ו' בטבת תשס"א (1.1.2001) נהרג דרור יוסף בתאונת-דרכים סמוך לשער הגיא, בדרכו מביתו לבסיס. בן עשרים-ואחת היה בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר אחריו הורים.

מפקדו של דרור יוסף, סא"ל אריה, כתב למשפחה: "ברשותכם, אעמוד על אישיותו המיוחדת והחיובית של בנכם יקירכם ועל מידותיו הבולטות - איש אמת, עניו וטוב לב. איש אמת - דרור עמד על חקר כל דבר שעסק בו, שאל שאלות נוקבות כדי להגיע לחקר האמת, והקפיד בכבודם של אחרים. עניו - דרור העריך כל אדם וביטא זאת בהתחשבותו בכל אדם, לעתים אף תוך מתן חשיבות לצרכיהם של אחרים לפניו שלו. טוב לב - תמיד רצה לתת לאחרים, ואפילו באמירה טובה ולבבית או בלחיצת יד חמה, שידר טוב לב ושותפות עם האדם שלפניו."

לעילוי נשמתו של דרור יוסף הכניסו הוריו ספר תורה לבית-כנסת.

אנשי הרבנות הצבאית הוציאו חוברת זיכרון לחברם דרור יוסף.

הרב הצבאי הראשי, תא"ל ישראל וייס, סיפר בחוברת על דרור יוסף שהכיר, על האהבה, השמחה וקידוש שם שמים שמילאו את חייו. "הורים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

יקרים, זכיתם לגדל ילד לתפארת, "כתב, "ילד שלקח את כל היכולות שלו, ותרם את כל מה שהוא מסוגל למען שמחת הצבא. גידלתם ילד שחי אמנם חיים קצרים, אבל חי חיים מלאים. ילד שמיצה עצמו עד תום, סחט עצמו בנתינה עד קצה גבול יכולת הנתינה."

אלדד, חבר למקהלה: "צדיק גיינג'י תכול עיניים עם יופי פנימי מיוחד במינו, אשר כל צעד ושעל הוא חלק מיראה ואהבת ה' יתברך... דרור, אין מלים בפי כדי להודות לך על החלק הקטן שהספקתי לבלות בחברתך, ועל המידע הדל שהספקתי לדלות ממך בכל תחום שהוא."

וחננאל כתב: "דרור, בכל שנות היכרותי איתך היית חבר אמת, ללא תמיהות, עם המון אהבה. מפעם לפעם נדהמתי לגלות את האהבה הזולת שהיתה בך, בנשמתך. קיימת את 'ואהבת לרעך כמוך' בכל מאודך ותמיד הרגשת צורך לעזור ולתת עוד ועוד... דרור, הרבה פעמים לא הבנתי אותך והסיבה לכך מובנת לי רק עכשיו - פשוט היית כמה דרגות מעלינו, היית רוחני יותר, היית מקושר מאוד לקב"ה... איננו יודעים איך נהיה שמחים בהופעות בלעדיך. תמיד נזכור אותך, גיינג'י, נזכור וננצור אותך לעד."

